

הצגה בעולם המערבי אחרי מאבקים משפטיים - ונאסר בישראל

המאבק להתרת הקרנתו של הסרט בי ארצות-הברית, הופיעו כעדים לטובת התרת ההקרנה הסופר נורמן מילר; סטגלי קאופמן, יושב-ראש החברה הלאומית של מבקרי הקולנוע בארצות-הברית; פול צ'י מרמן, מבקר הקולנוע של השבועון ניו יורק; הכומר הווארד מודי, המכהן ככהן ראשי באחת מכנסיות ניו-יורק; צ'ארלס ויניק, פרופסור לסוציולוגיה.

★★★ מימד דתי בעל ערך

כולם כאחד צידו בהסרת האיטור ל- הקרין את הסרט בפני קהל מבוגר. אמר סטגלי קאופמן: "הנישא המרכזי בסרט הוא הרעיון שאנחנו חיים בתקופה של שינויים יסודיים בכל צורות החיים של החברה התעשייתית המודרנית... שינויים אלה, המשפיעים על כל חיינו, הם בתחום הגישה החברתית שלנו, ההתייחסות הפרטית לטית שלנו, מעמד האשה נחברה והיחסים המיניים שלנו... הסרט עוסק בכל סוגי המציאות הזו בעת ובעונה אחת... ההתנהגות המינית של הנערה בסרט זהה לשאר ההתייחסויות שלה, כפי שמורצג בסרט. כשם שאין היא מחזיקה בערך כים המיניים של אמה או סבתה, כך היא שונה מהן גם בדיעותיה הפוליטיות." אמר הכומר הווארד מודי: "כרט זה הוצג חשיפה של האלוהים של השחדים הצעירי רים: היוגה, אי-האלימות, העצמאות המינית, מיכנה המעמדות והחופש לכל. אני סבור שבמידה שסרט עוסק בסוג זה של נושאים בצורה גלויה והוגנת, יש לו מימד דתי בעל ערך.

"סרט דתי אינו רק זה העוסק בנוש-

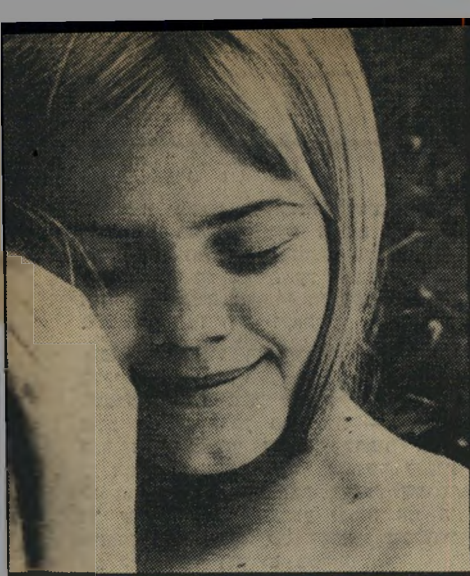
א צהוב

תיים, כמו יחסם של השוודים אל הפצצה האטומית, מתארים חיי המין של לנה בי גלוי ובפרוטרוט. תוך כדי כך מנהלת לנה דיאלוגים עם מאהבה, כדוגמת זה: בורג'ה: "אין לך בעיות בפישוק רגליים. סיפרת לי ששכבת עם 23 בחורים." לנה: "כן אבל 19 הראשונים לא היו מהנים."

לנה: "שכבתי איתם מפני שרצו לשכב איתי, כדי שיוכלו להגיע לאורגזם. לא האמנתי שמישהו יכול לחבב אותי כמו שאני נראית. עם שדיים נפולים כאלה..." במשפט אשר נערך בניו-יורק, במיסגרת

ביותר להתאהב דווקא בכוכבת שלך." עוקב הסרט אחרי פעילותה הנפשית, המחשבת של לנה, תוך כדי עבודת ההסרטה. כבר בסרט ראשון בו משתתפת לנה, נאלץ הקריין להודיע שהשוודית: "אנו מצטערים על התקלות הטכניות השידור האחרונה." כי אותה שעה נכנסת לנה עם אחד השחקנים, כשעל מיטתה תלויות תמונות מעיתונים, הלוקחות ממלחמת ויאט-נאם. ואים לטיול בחוצות שטוקהולם, ממשכיכם את יגנית על גדר ארמון המלוכה, כששומר הארמון אדישות. זה מוליד בלנה את הרעיון להיכנס ל- את המלך עצמו.

גמשך הסרט, כאשר בצידם של קטעים תעוד-

הסקרנית

בסרטו של וילגוס טיר מן אני סקרנית היא השחקנית השבדית לנה נימן. הסרט עצמו מהווה ניתוח של בעיות הנוער בדור הנוכחי. חיים... סרטים מסוג זה מאפשרים לבני הנוער להבין את הבעיות המציקות להם. הרחיק לכת מכל העדים, הפסיכיאטר תור מס לוי, פרופסור לפסיכיאטריה בקולג' לרפואה על שם אלברט איינשטיין: "אני סבור שזהו סרט דתי. זהו ניסיון קולנועי ליצור השתקפות של הבעיות המוטטריות היסודיות, שהאדם חייב להתמודד עימן, כדי לפשר בין האימפולסים שלו והתחייבויותיו לאנשים אחרים ולחברה. במובן זה זהו סרט דתי. הסרט עוסק באשה מסוימת אחת הי מחפשת אחר זהותה כיחידה, באותה מידה שהיא מחפשת את מהותה בעולם גדול יותר

על גדר ארמון המלך

אחת הסצנות הנועזות ביותר בסרט אני סקרנית מתרחשת על גדר ארמון המלך ה- על הגדר, כששומר הארמון מסתכל עליהם השבדים אנחנו שרים / המנון פשוט למלכנו. עם אנשים אחרים... היא מבקשת לקבוע אמת יסודית: מי היא, בהתייחס לאנשים אחרים ולחברה?"

שבו. גיבורי הסרט עורכים מיסגל בבגדים משועמם, וברקע צלילי השיר: מעומק ליבותינו אים תיאולוגיים. סרט דתי הוא גם זה העוסק בבחירה שיש לבני האדם ובענייני תיהם ואומר משהו, כיצירת אמנות, לגבי בחירה זו... אני סבור שיש להתייחס לסרט זה כאל יבוא דתי וכאל יבוא סוציאלי-תרבותי חשוב. אני רוצה לומר גם משהו בקשר למין בסרט זה, שהוא רק אחד האספקטים שבו. אינני סבור שזה הי אספקט העיקרי בסרט... אני מאמין שלפי הנוראה הדתית, מין זה הוא חלק בלתי נפרד מטבע האדם..."

★★★ מרט דתי חשוב

אמר, באותו משפט, הפסיכולוג ר- הסוציולוג האמריקאי הידוע צ'ארלס ויניק: "אני סבור כי בשנתיים-שלוש האחרונות, חל אצלנו שינוי קיצוני, והסרטים שפיגרו בעשר שנים אחרי הספרות והתיאטרון, מתקבלים עתה עליידי האמריקאים כ- מבטאים את השקפותיהם הליברליות, שקודם לכן לא היו מתקבלות בקולנוע." אני חושב שאנשים צעירים במיוחד מהפנים שים בקולנוע רעיונות חדשים. משום כך הצגת חומר מיני בקולנוע היא בעלת חשיבות ניכרת לצעירים אלה, המנסים למצוא את עצמם ומחפשים בקולנוע לא רק בידור אלא פיתרונות להכנת העולם בו הם

כמאי הישראלי מנחם גולן, שהוא גם בעל חברת הפצת סרטים בישראל, ראה את אני תאבה לדעת בפסטיבל הסרטים בקאן 1968. לאור התגובות החיוביות ש- עורר הסרט, החליט גולן ליבאו ולהציגו בי ארץ. אולם עוד בקאן גילה לו הצנזור, לוי גרי, כי אין כל סיכוי שהסרט יוצג בארץ. למרות זאת הגיש גולן את הסרט לבי- קורת המועצה לביקורת-סרטים ומחזות - היא הצנזורה האמנותית בישראל. קשה להאמין כי הצנזורים הישראליים ניתחו את הסרט באותה מיקצועיות ועמקות, כשם שעשו זאת אותם מומחים שהופיעו במשפט בארצות-הברית. נראה שלגביהם לא היתה כל חשיבות לעובדה אם הסרט הוא יצירת אמנות או לא, או אם יש בו חשיבות חברתית-תרבותית. הם ראו בו עירום. הם ראו בו סצינות של מיסגלים. לגביהם זה היה מספיק. הם החליטו שהמין הוא צהוב, ואסרו על ה- צופה הישראלי המבוגר לראות את הסרט, שלכל צופה בעולם המערבי הותר לראות.